

hvad der vilde opnaas ved i dette Dieblik at vedtage det foreliggende Lovforslag, er det allerede fra det ærede andet Mindretals Ordførers Side bemærket, hvad der ogsaa er udtalt fra dets Side i Betænkningen, at man ikke venter, at dette Baneanlæg vil komme til Udførelse iaar eller i den nærmeste Fremtid, men at man kunde afvente det Tidspunkt, da de nu i Arbejde værende Jernbaneanlæg vare fuldførte. Hvad opnaas der saa ved at vedtage det nu, naar man dog ikke kan fremskynde Udførelsen? Der opnaas dog virkelig kun det, at vi binde Lovgivningsmagtens frie Bestemmelser, naar den Tid kommer, da den skal tage Bestemmelse om, hvor fremtidige Anlæg skulle være. Det ser jeg ikke nogen Anledning til. Hvad selve Sagen angaar, gaa de ærede Forvarere af denne Linie jo ud fra, at dette Anlæg har saa gode gyltige Grunde, at støtte sig til, at de maa være afgjørende for Lovgivningsmagten til at bestemme Linien's Gjennemførelse; men saa maa disse Grunde jo ogsaa kunne gøre deres Kraft gjældende, saa snart det Tidspunkt kommer, da der skal tages Bestemmelse om Statens fremtidige Jernbaneanlæg, men ved at gøre det i nærværende Dieblik, kunne vi kun opnaa Et, det er, at, naar den Tid kommer, da vi skulle tage Bestemmelsen, staa vi med bundne Hænder overfor en Lov, der er vedtagen paa en Tid, da man ikke ganske kunde overse den fremtidige Situation, og det forekommer mig at være en fuldstændig afgjørende Grund til ikke i dette Dieblik at vedtage Loven. Det er altid misligt, naar man, før Nødvendigheden dertil foreligger, vil binde sine Hænder med Hensyn til Fremtiden. Det er altid den sikreste og rigtigste Dom, der fældes i det Dieblik, da Situationen foreligger saaledes, at Sagen skal bringes i Udførelse, og derfor maa jeg atter fastholde, at det er ubetimeligt i nærværende Dieblik at fremme dette Jernbaneanlæg. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

J. Pedersen: Ja, jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kunde have valgt et heldigere Tidspunkt til at gøre sin eiendommelige Opfattelse af Jernbanespørgsmaal i Almindelighed gjældende; men jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, at han refererede ganske korrekt, idet han fremskillede Stillingen ifjor, thi han gik stadig ud fra, hvad der var hans Opfattelse ifjor og iaar, men han har jo nu hørt, at den ærede Ordfører (Sagb) har en ganske anden Opfattelse, og jeg tror, at der er adskillige flere ærede Medlemmer paa den Side, der have en ganske anden Opfattelse end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Hvad han ellers yttrede, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg skal kun, forsaavidt han mener, at Forslagene ikke maa betragtes som Regjeringsforslag, men som private Forslag, da

Indenrigsministeren ikke har forelagt dem, henviser ham til, hvad den høitærede Minister yttrede ved 1ste Behandling, at han ikke kunde mødsætte sig disse Anlæg, da han maatte erkjende, at det var hans egne Forslag, og at, naar Ministeren ikke fik dem ifjor, saa var det ikke hans Skyld, da han da ønskede at faae dem, og jeg skulde tro, at der var Adskillige, der da ønskede dette Anlæg, men, da Sagen skulde afgjøres, blev de bange for, at det skulde skade Sagen i det Hele, naar dette toges med. Den ærede Ordfører vilde forsvare en Udtalelse i Betænkningen med, at Loven var vedtagen ifjor saaledes, som den var vedtagen. Andet Bevis skulde der ikke behøves for, at denne Udtalelse i Betænkningen var rigtig; men det kan jeg ikke indrømme er nogen logisk Fremstilling, at det, at man vedtager en Lov og siger, at i Dieblicket vil man ikke gaa videre end det, der er angivet, skulde betyde det Samme som, at Betingelsen da var, at, naar Loven blev vedtagen, skulde Sjælland og Fyn ikke for Fremtiden faae Baner, før Kræbene paa Sjælland ere fyldestgjorte indenfor rimelige Grændser. Hvad der forstaaes ved disse Krav, fortolker den ærede Ordfører nærmere i Betænkningen saaledes, at Kjøbet af de sjællandske Baner er et Skridt i den Retning. Det skulde man have udtalt ifjor fra den Side, at før Kjøbet af de sjællandske Baner var kommet istand som det 1ste Skridt, og før der var gjort et 2det, 3die og 4de Skridt, kunde Sjælland og Fyn ingen Jernbaner faae; men det ligger virkelig ikke i Loven, som den er vedtagen. Den ærede Ordfører mente, at ved Vedtagelsen af dette Lovforslag udrettedes der kun, at man bandt Hænderne for Fremtiden, og at der ikke vilde være Noget opnaaet for dem, der ønske Banen, da denne dog ikke for det Første vilde blive bygget. Jeg skal dertil bemærke, at fra Forslagsstillernes Synspunkt er der ved Lovforslagets Vedtagelse opnaaet, at man faaer disse Baner knyttede saa nær som muligt til Loven fra ifjor. Det er det Synspunkt, som Forslagsstillerne stadig ere gaaede ud fra. Man vil holde disse Banelinier frie fra at komme ind under fremtidige, maaste meget langvarige Overveielser, der kunne komme til at omfatte mange andre Linier, og holde dem frie for derved at sinkes maaste i meget lang Tid, idet man mener, at de isølge deres Fortid og alle deres Betingelser have et billigt Krav paa at blive betragtede som hørende til hele det Net af Baner, der ifjor blev slaaet fast. Der er altsaa ikke Tale om at komme for tidlig med disse Baner. Efter Forslagsstillernes Opfattelse er der kun Tale om, at man er kommen for sild med dem, og vi ville gjøre Bort til, at de ikke skulle komme mere for sild end nødvendigt. — Med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede til dette Lovforslag, skal jeg gøre opmærksom paa, at det første, som den høitærede Minister bemærkede, gaar ud paa at forhøje den Sum, der maa bruges til